

พูดภาษาอังกฤษอย่างไร...ไม่ให้เจ็บ

นางชูลีกร มอร์แกน และนางสาวณัฐริกา ฝางแก้ว วิทยากร
นางสาวสุฤดี โกศัยเนตร ผู้ลิขิต

คณะกรรมการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ชุมชนนักปฏิบัติ กลุ่ม NS Smart Office ครั้งที่ 8/2557 ซึ่งเป็น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของงานประชาสัมพันธ์และ พัฒนาภาพลักษณ์องค์กร เรื่อง พูดภาษาอังกฤษอย่างไร...ไม่ให้เจ็บ เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2557 เวลา 12.00-13.00 น. ณ ห้อง 301 ชั้น 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีนางชูลีกร มอร์แกน นักวิเทศสัมพันธ์ และนางสาวณัฐริกา ฝางแก้ว หัวหน้างานประชาสัมพันธ์และพัฒนาภาพลักษณ์องค์กร เป็นวิทยากร ซึ่งสามารถสรุปประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจได้ดังนี้

วิทยากร แนะนำประโยคภาษาอังกฤษที่เราจะใช้บ่อย โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่

1. การแนะนำตัว : ดิฉันชื่อ.....

I would like to introduce myself. My name is

2. การบอกเส้นทางต่างๆ :

ห้องน้ำอยู่ที่ไหนคะ?:

Could you tell me, where is the rest room?

ห้องน้ำอยู่ที่ชั้น 4 ตรงสุดทางเดินคะ:

The restroom is on number 4 floor at the end of the corridor.

ตรงไป : Straight on / Straight ahead

เลี้ยวขวา : Turn right

เลี้ยวซ้าย : Turn left

ข้ามถนน : across the road

ข้ามแม่น้ำ : across the river

ทางแยก: Intersection

แยกไฟแดง: traffic light intersection

3. การทักทาย และสนทนาต่างๆ ไป :

A: How do you do? คุณสบายดีไหม

B: How do you do. Pleased to meet you. ยินดีที่พบคุณ

A: How are you? คุณสบายดีไหม

B: Fine, thanks. And you? สบายดี ชอบคุณ แล้วคุณล่ะ

A: Can you speak English? คุณพูดภาษาอังกฤษได้ไหม

B: No, I can't speak English. ไม่ได้ ฉันพูดอังกฤษไม่ได้

A: What do you do? / What's your job? คุณทำอาชีพอะไร

B: I'm a librarian. ฉันเป็นบรรณารักษ์

4. การคุยเรื่องสถานที่การทำงาน

A: Where do you work? คุณทำงานที่ไหนคะ

B: I work for the Faculty of Nursing Mahidol University at Salaya Campus.

ผมทำงานที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่วิทยาเขตศาลายาครับ

A: Do you like your job? คุณชอบงานของคุณหรือไม่คะ

B: Yes. I like it very much. ครับ ชอบมากๆครับ

นอกจากนี้วิทยากรยังแนะนำ กฎ 10 ข้อที่ทำให้การพูดภาษาอังกฤษของเราไม่เจิบ ได้แก่

1. Forget the Grammar / ลืมๆ ไวยากรณ์ซะบ้าง

ตั้งแต่เล็กจนโตเรามักถูกปลูกฝังให้ท่องจำไวยากรณ์เป็นหลักเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อาจารย์มักเน้นย้ำว่าหากพูดผิดไวยากรณ์ภาษาจะไม่สมบูรณ์ เพราะเหตุนี้จึงทำให้เด็กไทยพูดอังกฤษไม่เก่งซะที ความจริงแล้วหัวใจของภาษาคือการสื่อสาร คิดอะไรได้ก็พูดออกมาเลย ไม่ต้องกลัวว่าจะผิดหรือถูก เดียวก็พูดได้เอง เลิกกังวลว่าประโยคนี้จะผิดไวยากรณ์ไหม เพราะการพูดไม่ใช่การเขียน

2. Nobody's perfect / ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ

แม้แต่ชาวต่างชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเองก็พูดผิดไวยากรณ์ไม่ใช่น้อยๆ เหมือนกัน แล้วเราไม่ใช่เจ้าของภาษา จะพูดผิดบ้างถูกบ้างก็คงไม่เป็นไร

3. Speaking is not a test / ไม่มีคะแนนสำหรับการพูด

การพูดไม่ใช่การเขียน ไม่มีใครมานั่งเช็คว่าคุณไวยากรณ์ก็คำ ก็ประโยค และไม่มีชาวต่างชาติคนไหนมาให้คะแนนเวลาที่คุยกับเรา ขอให้พูดคุยกับเขาแบบสบายๆ แล้วการพูดภาษาอังกฤษของเราจะดีขึ้นเอง

4. Listen & copy / ฟังเยอะๆ แล้วจำมาใช้แยะๆ

ลองไปเช่าหนังที่มี Subtitle มาตรฐาน จำคำพูดแปลกๆ ใหม่ๆ จากในหนังหรือจากที่ได้ยินชาวต่างชาติพูด เอามาไว้ใช้พูดในสถานการณ์เดียวกัน

5. Read, read & read / อ่านเยอะๆ

พยายามอ่านทุกอย่างที่เป็นภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นป้ายโฆษณา ใบปลิว แผ่นพับ หนังสือ ฯลฯ ยิ่งถ้าอ่านออกเสียงได้จะดีมาก เพราะเป็นการฝึกปากเราให้เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังได้ศัพท์ใหม่ๆ เพิ่มเติมในทุกๆ วันด้วย

6. Don't be shy / Can you speak slowly please /

อย่าอายที่จะขอให้คู่สนทนาช่วยพูดให้ช้าลงหน่อย

ส่วนใหญ่ธรรมชาติของคนไทยมักจะไม่กล้าบอก ทนฟังไปแบบไม่รู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง ดังนั้นประโยคนี้ควรติดปากไว้เลย ไม่มีใครโกรธหรอกค่ะ เขากลับจะดีใจด้วยซ้ำที่ไม่ต้องพูดซ้ำหลายๆ ครั้ง

7. Get a foreign friend / คบเพื่อนต่างชาติสักคน

ถ้าเรามีเพื่อนเป็นชาวต่างชาติ เขาจะช่วยเหลือเราได้มาก โดยเฉพาะเพื่อฝึกพูด ยิ่งได้ฝึกกับเจ้าของภาษาด้วยแล้วก็จะทำให้การพูดของเราพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

8. Don't Translate / อย่ามั่วแต่แปล

หากเราฟังภาษาอังกฤษแล้วแปลเป็นไทยรอบนึ่ง จะตอบก็แปลจากไทยเป็นอังกฤษแล้วค่อยพูดตอบ อย่างนี้จะทำให้การโต้ตอบช้าไป ควรฟังแล้วตอบไปเลยติดขัดที่คำศัพท์ไหนก็ข้ามไปก่อน ถ้าผิดตรงไหนคู่สนทนาเราก็จะบอกให้ทราบเอง เราก็จะได้ศัพท์นั้นเพิ่มมาแบบไม่รู้ตัว จำได้ดีกว่าท่องจำอีกด้วย

9. Don't give up / อย่าท้อ

อย่าท้อที่เห็นคนอื่นพูดเก่งกว่า หมั่นฝึกฝนไปเรื่อยๆ การพูดเราก็จะดีขึ้นเอง สักวันเราก็จะสามารถพูดได้อย่างคนๆ นั้น ขออย่างเดียวอย่าล้มเลิกกลางคัน

10. Be brave / กล้า กล้า และกล้าเข้าไป

หากเรากล้าพูด กล้าสนทนา กล้าถาม กล้าตอบ ไม่ต้องสนใจว่าผิดหรือถูก หรือไม่วิ่งหนี ชาวต่างชาติที่มาขอความช่วยเหลือ ทำได้แค่นี้ภาษาของเราก็จะดีขึ้นค่ะ

